

UOHSX00I5DC8

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0513/2023/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-37309/2023/500

Brno 2. 10. 2023

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0513/2023/VZ zahájeném dne 14. 8. 2023 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Masarykova univerzita, IČO 00216224, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) citovaného zákona jmenovaným obviněným při zadávání části 1 „Dodávka ventilátorů pro umělou plicní ventilaci (3 ks)“ veřejné zakázky „Ventilátory pro umělou plicní ventilaci 2“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 11. 4. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 12. 4. 2019 pod ev. č. Z2019-012028, ve znění pozdější opravy,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Masarykova univerzita, Lékařská fakulta, IČO 00216224, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, při zadávání části 1 „Dodávka ventilátorů pro umělou plicní ventilaci (3 ks)“ veřejné zakázky „Ventilátory pro umělou plicní ventilaci 2“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 11. 4. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 12. 4. 2019 pod ev. č. Z2019-012028, ve znění pozdější opravy,

tím, že stanovil zadávací podmínky v rozporu se zásadou transparentnosti uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 citovaného zákona a s ustanovením § 212 odst. 8 citovaného zákona, když ve Věstníku veřejných zakázek a na profilu zadavatele¹ uvedl odlišný údaj o konci lhůty pro podání nabídek ve vztahu k dotčené části 1 veřejné zakázky, neboť v příslušném formuláři oznámení o zahájení otevřeného řízení uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek byla uvedena lhůta pro podání nabídek ve vztahu k části 1 veřejné zakázky do 8. 5. 2019 11:00 hodin, ale na profilu zadavatele byla lhůta pro podání nabídek platná i pro část 1 veřejné zakázky stanovena do 21. 5. 2019 11:00 hodin (lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem na profilu zadavatele prodloužena z původní lhůty do 8. 5. 2019 11:00 hodin na 21. 5. 2019 11:00 hodin a zadavatel tuto změnu ve vztahu k části 1 veřejné zakázky nereflektoval dle § 212 odst. 4 citovaného zákona v rámci opravného formuláře zasláného k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek), a současně zadal veřejnou zakázku, když dne 8. 7. 2019 uzavřel smlouvu na plnění výše specifikované části 1 veřejné zakázky s vybraným dodavatelem – MR Diagnostic s.r.o., IČO 25245791, se sídlem Pod Višňovkou 1662/21, 140 00 Praha 4.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – Masarykova univerzita, Lékařská fakulta, IČO 00216224, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, ukládá

pokuta ve výši 10 000 Kč (deset tisíc korun českých)

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **se obviněnému – Masarykova univerzita, Lékařská fakulta, IČO 00216224, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno – ukládá povinnost**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP OBVINĚNÉHO

1. Obviněný – Masarykova univerzita, Lékařská fakulta, IČO 00216224, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel podle § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „zákon“) odeslal dne 11. 4. 2019 k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek Oznámení o zahájení zadávacího řízení v podlimitním režimu, čímž bylo

---

¹ dostupném z: https://zakazky.muni.cz/contract_display_5390.html

zahájeno zadávací řízení za účelem zadání podlimitní veřejné zakázky „Ventilátory pro umělou plicní ventilaci 2“ v otevřeném řízení, přičemž toto oznámení bylo uveřejněno tamtéž dne 12. 4. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-012028, ve znění pozdější opravy (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Předmětem veřejné zakázky je dle bodu 2.1 zadávací dokumentace ze dne 11. 4. 2019 (dále jen „zadávací dokumentace“) dodávka 2 ks ventilátorů pro umělou plicní ventilaci, 1 ks ventilátoru pro umělou plicní ventilaci novorozenců a 1 ks transportního ventilátoru pro umělou plicní ventilaci.
3. Dle téhož bodu zadávací dokumentace je veřejná zakázka rozdělena na dvě samostatné části: část 1 veřejné zakázky – „dodávka ventilátorů pro umělou plicní ventilaci (3 ks)“ a část 2 veřejné zakázky – „dodávka transportního ventilátoru pro umělou plicní ventilaci (1 ks)“.
4. Dle bodu 2.2. zadávací dokumentace předpokládaná hodnota činí v části 1 veřejné zakázky výši 2 721 000 Kč bez DPH a v části 2 veřejné zakázky výši 416 000 Kč bez DPH, celková předpokládaná hodnota veřejné zakázky tak činí 3 137 000 Kč bez DPH.
5. Dle Oznámení o výsledku zadávacího řízení v podlimitním režimu odeslaného k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek obdržel zadavatel v části 1 veřejné zakázky celkem dvě nabídky a v části 2 veřejné zakázky pouze jednu nabídku, kdy jakožto vybraný dodavatel byl v části 1 veřejné zakázky vybrán dodavatel MR Diagnostic s.r.o., IČO 25245791, se sídlem Pod Višňovkou 1662/21, 140 00 Praha 4 (dále jen „vybraný dodavatel“).
6. Dne 8. 7. 2019 zadavatel uzavřel na část 1 veřejné zakázky kupní smlouvu s vybraným dodavatelem (dále jen „kupní smlouva“).

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU A PRŮBĚH ŘÍZENÍ

7. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté, jakož i k projednání přestupků podle zákona, obdržel dne 22. 6. 2023 podnět k zahájení správního řízení z moci úřední ve věci postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Podnět byl Úřadem zaevidován pod sp. zn. ÚOHS-P0528/2023/VZ.
8. Na základě podnětu si Úřad přípisem ze dne 26. 6. 2023 od obviněného vyžádal vyjádření k předmětnému podnětu a zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku.
9. Dne 7. 7. 2023 obdržel Úřad vyjádření obviněného ze dne 3. 7. 2023, v němž obviněný mj. uvedl, že v předmětném zadávacím řízení skutečně došlo k administrativnímu pochybení při uveřejnění opravného formuláře, kterým bylo do Věstníku veřejných zakázek oznámeno prodloužení lhůty k podání nabídek pro část 2 veřejné zakázky, přičemž na profilu zadavatele byla vysvětlením zadávací dokumentace č. 1 a opravným interním formulářem prodloužena lhůta k podání nabídek pro obě části veřejné zakázky. Obviněný dále uvedl, že nicméně učinil nezbytné opatření k nápravě a jelikož v době zjištění svého pochybení nebylo ze smlouvy s vybraným dodavatelem k části 1 veřejné zakázky dosud plněno, uzavřel coby zadavatel s vybraným dodavatelem dne 6. 1. 2020 dohodu o zániku závazku. V části 1 předmětné veřejné zakázky tak na základě uvedeného zadávacího řízení nebylo nikdy plněno. Obviněný pro zajištění účelu sledovaného předmětným zadávacím řízením na část 1 veřejné zakázky

následně vyhlásil nové zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „Dodávka zdravotnických dýchacích přístrojů s příslušenstvím“, které již nebylo stíženo administrativním pochybením. Vzhledem k tomu, že obviněný v souladu s ustanovením § 49 odst. 1 zákona učinil nezbytné opatření k nápravě svého pochybení, díky čemuž nedošlo k plnění části 1 veřejné zakázky, nemá dle obviněného jeho pochybení vliv na okruh potencionálních dodavatelů ani na výběr dodavatele.

10. Přílohu uvedeného vyjádření ze dne 3. 7. 2023 tvořilo nedatované odůvodnění, ve kterém zadavatel mj. uvedl, že údaj uveřejněný opravným formulářem do Věstníku veřejných zakázek byl neúplný, když oznamoval prodloužení lhůty pouze pro část 2 veřejné zakázky, nicméně že údaje uvedené ve Věstníku veřejných zakázek mají toliko informativní charakter, který má upozornit potenciální dodavatele na vyhlášená zadávací řízení, když podrobné informace (zejména celá zadávací dokumentace a vysvětlení zadávacích podmínek) jsou uveřejňovány na profilu zadavatele, a veškeré procesní úkony (zejména žádosti o vysvětlení zadávacích podmínek či podání nabídek) je nutno provádět prostřednictvím elektronického nástroje zadavatele, nikoli prostřednictvím Věstníku veřejných zakázek. Zájemce o zadávací řízení (potenciální dodavatel) se tak nutně musí seznámit s informacemi na profilu zadavatele a je nucen postupovat dle nastavení elektronického nástroje zadavatele i v případě, že by došlo k nekonzistenci údajů mezi profilem zadavatele a oznámením ve Věstníku veřejných zakázek. Lhůta pro podání nabídek byla proto v souladu s údajem uvedeným na profilu zadavatele a ve vysvětlení zadávacích podmínek ze dne 25. 4. 2019 prodloužena pro celou veřejnou zakázku, tedy pro obě její části zároveň. Všichni účastníci dle obviněného podali nabídky do obou částí veřejné zakázky až v prodloužené lhůtě, přičemž žádný z účastníků nežádal o objasnění konce lhůty k podání nabídek. Konec lhůty pro podání nabídek do obou částí veřejné zakázky byl proto účastníkům zřejmý a nezpůsobil jim tak komplikace při přístupu do zadávacího řízení. I pokud by teoreticky některému potenciálnímu dodavateli konec lhůty pro část 1 veřejné zakázky zřejmý nebyl, měl možnost zaslat zadavateli žádost o vysvětlení zadávacích podmínek nebo podat nabídku v původní lhůtě k podání nabídek, která splňovala zákonem stanovenou minimální lhůtu k podání nabídek, a byla tedy dostatečná pro zpracování a podání nabídky. Prodloužení lhůty k podání nabídek bylo tedy dle obviněného pouze výhodou, a nikoli nutnou potřebou pro potenciální dodavatele.
11. Obviněný má za to, že neuveřejnění prodloužení lhůty pro část 1 veřejné zakázky ve Věstníku veřejných zakázek nemohlo mít negativní vliv na výsledek zadávacího řízení ani negativní finanční dopad, neboť jím nebyla omezena možnost potenciálním dodavatelům podat nabídku v původní dostatečně dlouhé lhůtě pro podání nabídek, která jim byla řádně oznámena i ve Věstníku veřejných zakázek. Kdykoli v době běhu lhůty k podání nabídek měli dodavatelé právo požádat kontaktní osobu zadavatele o přiřazení dodavatele k veřejné zakázce k odběru informací, k čemuž je zadavatel nabádal v bodě 7.3. b) zadávací dokumentace. Pokud by tak učinili, měli by jistotu vždy aktuálních informací o stavu zadávacího řízení a veškerých změnách v zadávacích podmínkách.
12. Obviněný se rovněž vyjádřil, že nebyly porušeny ani základní zásady, kdy kompletní zadávací podmínky byly po celou dobu běhu lhůty k podání nabídek veřejně dostupné na profilu zadavatele, veškeré úkony zadavatele tak byly plně transparentní a každý z potenciálních dodavatelů měl zajištěn rovný přístup k informacím a samotnému zadávacímu řízení. Postup obviněného tak dle jeho názoru nebyl v rozporu ani s principy hospodárnosti, účelnosti

a efektivity. Nežadání předmětné části 1 veřejné zakázky pro formální neuveřejnění prodloužení lhůty ve Věstníku veřejných zakázek pro tuto část veřejné zakázky tak zadavatel vnímal jako nevhodné, neúčelné a neefektivní, přinášející dodatečné náklady s vypsáním opětovného zadávacího řízení. Obviněný je přesvědčen, že nebyl omezen přístup účastníkům k zadávacímu řízení, pro část 1 veřejné zakázky nebyly kromě prodloužení lhůty pro podání nabídek jakkoli změněny zadávací podmínky, nebyly porušeny zásady ani principy. Všechny nabídky byly doručeny v prodloužené lhůtě, tedy nevznikl ani jakýkoli nepoměr mezi účastníky.

Řízení o přestupku sp. zn. ÚOHS-S0513/2023/VZ

13. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k postupu obviněného v zadávacím řízení považoval Úřad skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, zahájil postupem podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), v návaznosti na § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), řízení o přestupku z moci úřední vydáním příkazu č. j. ÚOHS-30156/2023/500 ze dne 11. 8. 2023 (dále jen „příkaz“).
14. Ve výroku I. příkazu Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona při zadávání části 1 „Dodávka ventilátorů pro umělou plicní ventilaci (3 ks)“ veřejné zakázky tím, že stanovil zadávací podmínky v rozporu se zásadou transparentnosti uvedenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona a s ustanovením § 212 odst. 8 zákona, když ve Věstníku veřejných zakázek a na profilu zadavatele uvedl odlišný údaj o konci lhůty pro podání nabídek ve vztahu k dotčené části 1 veřejné zakázky, neboť v příslušném formuláři oznámení o zahájení otevřeného řízení uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek byla uvedena lhůta pro podání nabídek ve vztahu k části 1 veřejné zakázky do 8. 5. 2019 11:00 hodin, ale na profilu zadavatele byla lhůta pro podání nabídek platná i pro část 1 veřejné zakázky stanovena do 21. 5. 2019 11:00 hodin (lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem na profilu zadavatele prodloužena z původní lhůty do 8. 5. 2019 11:00 hodin na 21. 5. 2019 11:00 hodin a zadavatel tuto změnu ve vztahu k části 1 veřejné zakázky nereflektoval dle § 212 odst. 4 zákona v rámci opravného formuláře zasláného k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek), a současně zadal veřejnou zakázku, když dne 8. 7. 2019 uzavřel smlouvu na plnění výše specifikované části 1 veřejné zakázky s vybraným dodavatelem. Výrokem II. příkazu Úřad obviněnému za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. příkazu uložil pokutu ve výši 10 000 Kč.
15. Příkaz byl obviněnému doručen dne 14. 8. 2023 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení o přestupku z moci úřední.
16. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
17. Dne 18. 8. 2023 Úřad obdržel odpor obviněného z téhož dne proti uvedenému příkazu. Obviněný v podaném odporu namítá nenaplnění materiální stránky šetřeného přestupku a rovněž skutečnost, že podnět byl jeho pisatelem podán až téměř čtyři roky po zjištění šetřeného jednání obviněného, konkrétně obviněný mj. uvádí, že „se Úřad v rámci prověřování zasláného podnětu nedostatečně vypořádal s materiální stránkou v podnětu popsáného jednání [z]adavatele. Přestupek je vymezen na základě materiálně-formálního pojetí, přičemž

ke vzniku odpovědnosti za přestupek musí dojít k naplnění všech jeho znaků současně – to znamená, že musí jít o protiprávní společensky škodlivý čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a zároveň vykazuje znaky stanovené zákonem, tedy obecné znaky přestupku i znaky konkrétní skutkové podstaty přestupku, nejde-li o trestný čin. ... Zadavatel se domnívá, že v rámci svého vyjádření nejen pisateli podnětu, který tento zaslal až 4 roky po zjištění popsaného jednání, ale také Úřadu jasně popsal významné okolnosti, které vylučují, aby jeho jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. Nemohlo tedy dojít k naplnění materiálního znaku přestupku a jednání [z]adavatele nemůže být označeno za přestupek.“

18. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.
19. Usnesením ze dne 21. 8. 2023 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 a 2 správního řádu oprávněn navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
20. Dne 29. 8. 2023 Úřad obdržel stanovisko obviněného ze dne 28. 8. 2023 v reakci na výše nadepsané usnesení Úřadu, ve kterém obviněný zopakoval argumentaci předestřenou v odporu týkající se nenaplnění materiální stránky přestupku, jakož i skutečnosti, že podnět byl jeho pisatelem podán až téměř čtyři roky po zjištění šetřeného jednání obviněného, kdy podstatu této věci řešil s pisatelem podnětu již v roce 2019, přičemž po téměř čtyřech letech pak tento pisatel podal ve věci veřejné zakázky podnět k Úřadu, a to i přesto, že obviněný ve věci zřídil nápravu, která v okamžiku upozornění na pochybení obviněného byla ještě možná, a to uzavřením dohody o zániku závazku plynoucího z kupní smlouvy, uzavřené mezi obviněným a vybraným dodavatelem, a následným zahájením nového zadávacího řízení na šetřenou část 1 veřejné zakázky, kterého se účastnili stejní dodavatelé a byla vybrána nabídka stejného dodavatele jako v původním, napadeném zadávacím řízení. Obviněný tak má za to, že hospodářská soutěž ani jiné právem chráněné zájmy tedy nebyly a ani nemohly být porušeny či ohroženy (k tomuto blíže poznámka pod čarou č. 3 tohoto rozhodnutí), existují tak významné okolnosti, které vylučují, aby byl šetřeným jednáním obviněného porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, kdy nemohlo dojít k naplnění materiálního znaku přestupku, a jednání obviněného tak nemůže být označeno za přestupek.
21. Usnesením ze dne 1. 9. 2023 stanovil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl tento podle ustanovení § 261 odst. 3 zákona oprávněn vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Obviněný se k podkladům rozhodnutí ve stanovené lhůtě ani později nikterak nevyjádřil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

22. Úřad na základě § 248 a následujících ustanovení ve spojení s § 270 odst. 5 zákona přezkoumal věc ve všech vzájemných souvislostech, přičemž po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, vyjádření obviněného a na základě vlastního zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení právních předpisů

23. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

24. Podle § 28 odst. 1 písm. a) bodu 1. a 2. zákona se zadávacími podmínkami pro účely tohoto zákona rozumí veškeré zadavatelem stanovené podmínky průběhu zadávacího řízení a podmínky účasti v zadávacím řízení.
25. Podle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.
26. Podle § 52 zákona může zadavatel pro zadání veřejné zakázky v podlimitním režimu použít
  - a) zjednodušené podlimitní řízení s výjimkou veřejné zakázky na stavební práce, jejíž předpokládaná hodnota přesáhne 50 000 000 Kč, nebo
  - b) druhy zadávacích řízení pro nadlimitní režim; v takovém případě zadavatel postupuje podle části čtvrté zákona obdobně s tím, že
    1. jednací řízení s uveřejněním může zadavatel použít i bez splnění podmínek podle § 60 zákona,
    2. u jednacího řízení bez uveřejnění musí být splněna také podmínka nemožnosti dodržet lhůty pro zjednodušené podlimitní řízení, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku, kterou by jinak zadavatel mohl zadat ve zjednodušeném podlimitním řízení,
    3. ustanovení části čtvrté se nepoužijí pro lhůty stanovené v § 54 zákona.
27. Podle § 54 odst. 2 písm. a) zákona zadavatel stanoví lhůtu pro podání nabídek v otevřeném řízení v délce nejméně 15 pracovních dnů od zahájení zadávacího řízení v případě veřejných zakázek na dodávky nebo služby.
28. Podle § 56 odst. 1 zákona zahajuje zadavatel otevřené řízení odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 zákona, kterým vyzývá neomezený počet dodavatelů k podání nabídky.
29. Podle § 212 odst. 1 zákona je zadavatel povinen k odeslání uveřejnění podle tohoto zákona použít formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo formuláře podle prováděcího právního předpisu; formulář je zadavatel povinen vyplnit způsobem stanoveným prováděcím předpisem.
30. Podle § 212 odst. 3 písm. a) zákona formulář zadavatel odešle elektronicky do Věstníku veřejných zakázek, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku.
31. Podle § 212 odst. 4 zákona je zadavatel v případě změny informací uvedených ve formuláři povinen odeslat opravný formulář.
32. Podle § 212 odst. 8 věty první zákona ve Věstníku veřejných zakázek nesmí být uveřejněny jakékoliv údaje odlišné od údajů, které jsou obsaženy ve formulářích odeslaných k uveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo uveřejněných na profilu zadavatele.
33. Podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

Zjištěné skutečnosti

34. V národním formuláři „Oznámení o zahájení zadávacího řízení v podlimitním režimu“ ev. č. F2019-012028, odeslaném do ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 4. 2019 a uveřejněném tamtéž dne 12. 4. 2019 stanovil zadavatel lhůtu pro doručení nabídek u obou částí veřejné zakázky do 8. 5. 2019 v 11:00 hodin.
35. V navazujícím národním formuláři „Oprava národního formuláře“ ev. č. F2019-013788, odeslaném do Věstníku veřejných zakázek dne 25. 4. 2019 a uveřejněném tamtéž dne 26. 4. 2019, obviněný stanovil prodlouženou lhůtu pro podání nabídek, kdy namísto původního data 8. 5. 2019 v 11:00 hodin uvedl nové datum 21. 5. 2019 v 11:00 hodin, avšak tato oprava se dle „Oddílu VI: Změny tohoto formuláře“ výslovně týkala pouze části 2 veřejné zakázky.
36. V bodě 6.1. zadávací dokumentace bylo uvedeno, že „*[n]abídka je nutné podat nejpozději do 8. 5. 2019, 11:00 hod*“. Ve „Vysvětlení zadávací dokumentace (1)“ ze dne 25. 4. 2019 obviněný uvedl, že „*[v]zhledem k provedeným úpravám technické specifikace zadavatel prodloužuje lhůtu k podání nabídek nově do 21. 5. 2019 do 11.00 hod*“. Tato prodloužená lhůta je uvedena i ve „Formulář[i] E01 - Opravný interní formulář k veřejné zakázce“ vztahujícímu se k předmětné veřejné zakázce jako celku. Prodlouženou lhůtu pro podání nabídek v obou částech veřejné zakázky potvrzuje i na profilu zadavatele², konkrétně pak v úvodních informacích o veřejné zakázce, uvedené: „*[n]abídku podat do 21. 05. 2019 11:00*“.
37. Z kupní smlouvy na plnění části 1 veřejné zakázky vyplynulo, že obviněný tuto dne 8. 7. 2019 uzavřel s vybraným dodavatelem, a to s kupní cenou 1 978 100 Kč bez DPH, resp. 2 393 501 Kč s DPH.³

Právní posouzení

38. Úřad předně v obecné rovině uvádí, že hlavním účelem zákona je zajištění soutěžního prostředí při zadávání veřejných zakázek s cílem dosáhnout transparentního nakládání s veřejnými prostředky. Co možná nejširší hospodářské soutěže v právě uvedeném smyslu pak zákon dosahuje tím, že stanoví pro osoby v postavení zadavatele povinnost zadávat veřejné zakázky ve formalizovaném zadávacím řízení, ve kterém je kladen důraz zejm. na jeho transparentní provedení, má-li být naplněn hlavní účel zákona.
39. K zásadě transparentnosti stanovené v § 6 odst. 1 zákona, kterou je zadavatel povinen při postupu dle zákona dodržovat, Úřad v obecné rovině předně uvádí s odkazem např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012, že „*(ú)kolem*

² dostupném z: https://zakazky.muni.cz/contract_display_5390.html (dále jen „profil zadavatele“)

³ Z dohody o zániku závazku ze dne 6. 1. 2020 uzavřené mezi smluvními stranami vyplynulo, že obviněný a vybraný dodavatel mezi sebou zrušili veškeré závazky vyplývající z výše uvedené kupní smlouvy uzavřené na část 1 veřejné zakázky. Z Oznámení o zahájení zadávacího řízení v podlimitním režimu ev. č. F2019-043054, odeslaného do ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 12. 2019 a uveřejněného tamtéž dne 3. 12. 2019, vyplynulo, že obviněný tímto zahájil další zadávací řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Dodávka zdravotnických dýchacích přístrojů s příslušenstvím“ v otevřeném řízení (ev. č. zakázky Z2019-043054), kdy předmětem této veřejné zakázky je dodávka 2 ks ventilačních jednotek pro umělou plicní ventilaci a 1 ks ventilační jednotky pro umělou plicní ventilaci novorozenců s předpokládanou hodnotou 2 721 000 Kč bez DPH, stejně jako u části 1 šetřené veřejné zakázky. Z navazujícího Oznámení o výsledku zadávacího řízení uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek vyplynulo, že nadepsaná následná veřejná zakázka byla zadána vybranému dodavateli.

zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.“ Nejvyšší správní soud pak v rozsudku č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010 zdůraznil, že požadavek transparentnosti zadávacího řízení „není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“⁴ Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že veškeré úkony zadavatele, resp. postup zadavatele v rámci daného zadávacího řízení musí být činěn tak, aby dostal zásadě transparentnosti.

40. Výše uváděná zásada transparentnosti je pak mj. promítnuta i v ustanovení § 212 odst. 8 zákona, jež mj. stanovuje, že ve Věstníku veřejných zakázek nesmí být uveřejněny jakékoliv údaje odlišné od údajů uveřejněných na profilu zadavatele. Důvodová zpráva k ustanovení § 212 odst. 8 zákona uvádí: „Zadavatel vždy zodpovídá za to, aby údaje odeslané k uveřejnění v Úředním věstníku EU a ve Věstníku veřejných zakázek byly shodné s těmi, které uveřejňuje na svém profilu zadavatele.“⁵ V komentářové literatuře se pak k tomuto uvádí následující: „Komentované ustanovení zakládá transparentnost uveřejňovaných údajů ve všech třech typech informačních zdrojů, tedy v Úředním věstníku Evropské unie, Věstníku veřejných zakázek a profilu zadavatele. Pouze za naplnění tohoto požadavku, tedy jednotnosti zveřejňovaných informací, je naplněna podmínka dodržení zásady transparentnosti zadávacího řízení a současně podmínka zákazu diskriminace jednotlivých dodavatelů (především tedy dodavatelů evropských a dodavatelů domácích), neboť všichni tito dodavatelé, bez ohledu na informační zdroj, ze kterého čerpají informace o příslušném zadávacím řízení, mají informace obsahově shodné. (...) V případě podlimitních veřejných zakázek je pak z komentovaného ustanovení zřejmé, že zákon vnímá Věstník veřejných zakázek jako primární informační zdroj.“⁶ „Informace uveřejňované zadavatelem v TED, ve VVZ i na profilu zadavatele musí být vždy shodné. Požadavek na shodnost povinně uveřejňovaných informací se týká jak obsahu, tak v zásadě také rozsahu těchto informací.“⁷
41. Úřad v návaznosti na výše uvedené tedy shrnuje, že podle § 212 odst. 8 zákona nesmí být ve vztahu ke konkrétní zakázce ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněny prostřednictvím příslušných formulářů jakékoliv údaje odlišné od údajů, které jsou uveřejněny na profilu zadavatele. Uvedené se přitom uplatní i v případě změny informací uvedených ve formuláři

⁴ Přestože citovaná judikatura vznikla ještě za doby účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, lze dotčené závěry plně přenést a aplikovat i na navazující zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek.

⁵ Vláda ČR, Poslanecká sněmovna PČR. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Důvodová zpráva [Systém ASPI]. Wolters Kluwer.

⁶ Vilém PODEŠVA, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer.

⁷ David DVOŘÁK, Tomáš MACHUREK, Petr NOVOTNÝ, Milan ŠEBESTA, a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [BECK-online.cz]. Nakladatelství C. H. BECK.

odeslaném k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek, kdy dle § 212 odst. 4 zákona je zadavatel povinen odeslat opravný formulář, aby zajistil aktuálnost dotčených údajů.

42. Ze skutkových zjištění nicméně jednoznačně vyplývá, že v rámci šetřeného postupu obviněného tento coby zadavatel veřejné zakázky a iniciátor zadávacího řízení stanovil odlišný údaj o lhůtě k podání nabídek k části 1 veřejné zakázky, respektive odlišný údaj o konci této lhůty ve Věstníku veřejných zakázek a na profilu zadavatele. Zadavatel totiž původně stanovil lhůtu pro podání nabídek ve vztahu k části 1 i 2 veřejné zakázky do 8. 5. 2019 11:00 hodin (kdy tuto uvedl i v příslušném formuláři oznámení o zahájení otevřeného řízení uveřejněném ve Věstníku veřejných zakázek), nicméně následně dotčenou lhůtu pro podání nabídek prostřednictvím „Vysvětlení zadávací dokumentace (1)“ ze dne 25. 4. 2019 ve vztahu k oběma částem veřejné zakázky prodloužil z původní lhůty do 8. 5. 2019 11:00 hodin na 21. 5. 2019 11:00 hodin, kdy tuto změnu reflektoval na profilu zadavatele, avšak ve vztahu k části 1 veřejné zakázky ji nereflektoval dle § 212 odst. 4 zákona v rámci opravného formuláře zaslaného k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek, když do tohoto výslovně zahrnul pouze změnu lhůtu pro podání nabídek k části 2 veřejné zakázky. Dle údajů uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek tak v případě části 1 veřejné zakázky lhůta pro podání nabídek končila dne 8. 5. 2019 v 11:00, avšak dle údajů uveřejněných na profilu zadavatele v téže části veřejné zakázky uvedená lhůta končila až dne 21. 5. 2019 v 11:00 hodin, tedy o 13 kalendářních (z toho 9 pracovních) dnů později než dle informací uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek.
43. Z výše uvedeného tedy plyne, že obviněný svou povinnost zajistit totožnost údajů uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek s údaji, které jsou uveřejněny na profilu zadavatele, nesplnil, když ve Věstníku veřejných zakázek figuroval k části 1 veřejné zakázky odlišný údaj o konci lhůty pro podání nabídek (o 13 kalendářních a o 9 pracovních dní kratší), než jaký obviněný uveřejnil na svém profilu zadavatele, tedy zadavatel tímto způsobem učinil zadávací podmínky části 1 veřejné zakázky netransparentní.
44. Úřad proto uzavírá, že dovedl naplnění prvního formálního znaku skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, tedy že obviněný stanovil zadávací podmínky v rozporu se zásadou transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona a § 212 odst. 8 zákona, když ve vztahu k části 1 veřejné zakázky uvedl odlišný údaj o konci lhůty pro podání nabídek na svém profilu zadavatele ve srovnání s Věstníkem veřejných zakázek (resp. když nereflektoval provedené prodloužení lhůty pro podání nabídek ve Věstníku veřejných zakázek ve smyslu § 212 odst. 4 zákona).
45. Stejně tak Úřad uzavřel, že v šetřeném případě došlo k naplnění i druhého formálního znaku skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, kterým je zadání veřejné zakázky, neboť obviněný zadal část 1 veřejné zakázky, když na plnění této části veřejné zakázky uzavřel s vybraným dodavatelem kupní smlouvu.
46. Pro úplnost Úřad připomíná, že sám obviněný své pochybení nepopírá, nicméně má tento za to, že se jednalo o pouhé administrativní pochybení při uveřejňování opravného formuláře odesílaného do Věstníku veřejných zakázek a že toto pochybení nemohlo mít jakýkoliv nezákonný dopad. Obviněný v tomto kontextu primárně poukazuje na informativní charakter údajů uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek, které mají dle obviněného pouze upozornit potencionální dodavatele na vyhlášená zadávací řízení a ti se tak nutně musí seznámit s informacemi na profilu zadavatele i v případě, pokud by došlo k nekonzistenci

údajů mezi profilem zadavatele a oznámením ve Věstníku veřejných zakázek, přičemž pokud nebyl některému potenciálnímu dodavateli konec lhůty pro podání nabídek v části 1 veřejné zakázky zřejmý, měl možnost zaslat zadavateli žádost o vysvětlení. Současně kdykoliv v době běhu lhůty mohli dle obviněného potenciální dodavatelé požádat zadavatele o přiřazení k zakázce a odběru informací o zakázce, díky čemuž by měli jistotu ohledně aktuálního stavu zadávacích podmínek. Obviněný má za to, že neuveřejnění prodloužení lhůty pro podání nabídek ve Věstníku veřejných zakázek nemohlo mít negativní vliv na výsledek zadávacího řízení i proto, že potenciálním dodavatelům nebyla omezena možnost podat nabídku v původní lhůtě pro podání nabídek, která byla pro tento úkon dostatečná. Obviněný je tedy přesvědčen, že nebyly ani jakkoliv porušeny základní zásady zadávacího řízení.

47. Pokud jde o argumentaci obviněného ohledně „informativního“ charakteru údajů uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek a nutnosti seznamovat se s informacemi na profilu zadavatele a postupovat dle nich, tato argumentace je dle Úřadu lichá. Jak rovněž uvádí např. výše citovaný komentář k ustanovení § 212 odst. 8 zákona, Věstník veřejných zakázek je nutno vnímat jako primární zdroj informací pro potencialní dodavatele, kdy údaj o konci lhůty pro podání nabídek představuje v jejich procesu rozhodování o tom, zda se více zajímat o veřejnou zakázku za účelem zvážení podání nabídky a zda svou nabídku podat, či nepodat, jednu z prvotních rozhodných informací, na základě které teprve může vyplynout motivace ke zjišťování podrobnějších informací k veřejné zakázce na profilu zadavatele. Pokud si však potencialní dodavatelé vyhodnotí, že ve lhůtě spatřené právě ve Věstníku veřejných zakázek již nejsou schopni svoji nabídku podat, nic je již nemusí vést k tomu, aby zjišťovali další informace o dané veřejné zakázce i na profilu zadavatele. V šetřeném případě navíc došlo k rozporu v údajích uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek a na profilu zadavatele až po prodloužení lhůty pro podání nabídek, které nebylo reflektováno ve Věstníku veřejných zakázek, bylo tedy možné, že někteří dodavatelé před prodloužením lhůty pro podání nabídek vyhledali odpovídající informace o veřejné zakázce i na profilu zadavatele a rozhodli se v původní lhůtě nabídku nepodat, kdy tito se již nemuseli dozvědět o prodloužení lhůty, neboť by museli opakovaně zjišťovat informace na profilu zadavatele, aby se měli možnost dozvědět o odlišně stanoveném konci lhůty pro podání nabídek a následně zvažovat a případně vyjasňovat otázku reálně stanoveného konce lhůty pro podání nabídek. K tomu je třeba akcentovat, jak ostatně v § 36 odst. 3 stanoví sám zákon, že je to právě zadavatel, který má stanovit a poskytnout dodavatelům zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů v zadávacím řízení, přičemž zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. Jinými slovy, je to zadavatel, který nese odpovědnost za zákonné a transparentní stanovení zadávacích podmínek a mj. i za naplnění podmínek § 212 odst. 8 zákona, a nelze se tedy odkazovat na to, že jsou to dodavatelé, kteří se měli přihlásit k odběru novinek na profilu zadavatele a aktivně zjišťovat a vyjasňovat zadavatelem nezákonně stanovené zadávací podmínky. Současně je třeba zdůraznit, že prodloužení lhůty pro podání nabídek o 13 kalendářních, z toho 9 pracovních dní (když původní lhůta činila ani ne měsíc), představuje v kontextu možného zpracování a podání nabídky nezanedbatelný časový prostor, který zcela jistě mohl ovlivnit rozhodování potencialních dodavatelů o účasti ve veřejné zakázce. I pokud by pak byla původní lhůta pro podání nabídek dostatečná, jak obviněný tvrdí, na výše uvedeném posouzení to nic nemění, neboť dodavatelé, kteří měli aktuální informace z profilu zadavatele, byli de facto „zvýhodnění“ oproti těm, kteří legitimně spoléhali na informace dostupné v rámci Věstníku

veřejných zakázek a o prodloužení se nedozvěděli, když prvně jmenovaní měli delší časový prostor pro přípravu nabídek (v tomto kontextu lze podotknout, že právě až v prodloužené lhůtě obdržel obviněný obě nabídky na část 1 veřejné zakázky). Uvedená situace, která je v rozporu zejména se zásadou transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona, tedy mohla vést k omezení okruhu potencionálních účastníků zadávacího řízení a ve svém konečném důsledku k narušení hospodářské soutěže. Nelze proto souhlasit s argumentací obviněného, že se jedná o pouhé administrativní pochybení, které by nikterak neovlivnilo zadávací řízení.

48. Uvedené závěry přitom budou platit i přesto, že ze smlouvy uzavřené na předmětnou část 1 veřejné zakázky nebylo nikdy plněno, jak tvrdí obviněný, když s vybraným dodavatelem uzavřel právě z důvodu řešeného pochybení dohodu o zániku závazku a následně přistoupil k opětovnému zadání plnění odpovídající části veřejné zakázky v novém zadávacím řízení. Jednak primárně spáchání projednávaného přestupku bylo dokonáno již zadáním části 1 (původní) veřejné zakázky, resp. uzavřením smlouvy na tuto část veřejné zakázky, bez ohledu na skutečnost, zda bylo z uvedené smlouvy následně plněno či nikoliv. Nadto Úřad dále uvádí, že nelze konstatovat, že by následky předchozího nezákonného postupu obviněného byly uvedeným postupem zcela zhojeny, neboť zejm. ani nemůže existovat jistota, že hospodářská soutěž (tj. především okruh relevantních dodavatelů zájímajících se o danou zakázku) byla v okamžiku původního zadávacího řízení a následně zadaného zadávacího řízení, coby „nápravného opatření“ obviněného, stejná, např. s ohledem na časové období jejich zadání, kdy rozestup mezi jednotlivými zahájeními zadávacích řízení činil více jak půl roku. Na uvedeném závěru proto nemůže nic změnit ani argument obviněného, že do nového zadávacího řízení se přihlásili stejní (2) účastníci a byl vybrán stejný dodavatel. Předmětné nápravné opatření učiněné obviněným může být rozhodné pouze toliko v rámci posuzování okolností spáchání přestupku a následného jednání obviněného při zvažování výše ukládaného trestu (k tomu blíže níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí), nepředstavuje však skutečnost mající vliv na naplnění skutkové podstaty spáchaného přestupku.
49. Z výše uvedeného tak jasně plyne, že kromě naplnění formálních znaků skutkové podstaty přestupku byl jednoznačně naplněn i jeho materiální znak, neboť došlo k zasažení zájmu chráněného zákonem, spočívajícího v zajištění řádné a nerušené hospodářské soutěže v transparentním prostředí, což mohlo mít v konečném důsledku vliv na konkurenční prostředí a výběr dodavatele, tedy je zřejmé, že daný přestupek má dostatečnou závažnost. Jinými slovy, s ohledem na vše výše uvedené materiálně nebyla zjištěna žádná okolnost, která by snižovala individuální závažnost skutku natolik, že by bylo možné konstatovat, že klesla pod hranici závažnosti typové. Skutek obviněného tedy přesáhl hranici společenské škodlivosti a materiální stránka přestupku je naplněna. Proto se Úřad neztotožňuje s námitkou obviněného ohledně absence společenské škodlivosti, tj. materiálního znaku přestupku.
50. Obdobně pak na naplnění skutkové podstaty spáchaného přestupku obviněným nemůže mít vliv ani skutečnost, že pisatel podnětu tento podal až s časovým odstupem téměř čtyř let od okamžiku, kdy se o této skutečnosti dozvěděl, neboť veškeré formální i materiální znaky přestupku byly naplněny. K časovému odstupu od okamžiku spáchání přestupku však Úřad přihlédl při ukládání výše sankce, jak je odůvodněno níže v tomto rozhodnutí.
51. S ohledem na výše uvedené skutečnosti tak Úřad konstatuje, že obviněný se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, pročež rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí – uložení pokuty

52. Úřad považuje ve smyslu ustanovení § 150 odst. 1 správního řádu v návaznosti na § 90 zákona o přestupcích skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokazané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
53. Před vlastním uložení pokuty se Úřad nejprve zabýval tím, zda v šetřeném případě nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek, především pak posouzením promlčecí doby, neboť odpovědnost za přestupek zaniká mj. jejím uplynutím, která podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona činí 5 let.
54. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
55. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda již neuplynula lhůta podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. došlo dne 8. 7. 2019, tj. dne, kdy obviněný zadal část 1 veřejné zakázky, když daného dne uzavřel na plnění předmětné části veřejné zakázky kupní smlouvu s vybraným dodavatelem. Řízení o přestupku bylo zahájeno dne 14. 8. 2023. Z uvedeného vyplývá, že promlčecí doba ve vztahu k projednávanému přestupku neuplynula a odpovědnost obviněného za projednávaný přestupek uplynutím promlčecí doby nezanikla.
56. V daném případě se obviněný dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. b) zákona. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek podle odstavce 1 citovaného ustanovení zákona, nepoužije-li se postup podle odstavce 3 citovaného ustanovení zákona, uloží pokuta do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c) zákona. V daném případě činila cena části 1 veřejné zakázky dle kupní smlouvy částku výši 2 393 501 Kč s DPH, Úřad tedy je oprávněn uložit obviněnému pokutu až do výše 239 350,10 Kč.
57. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
58. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
59. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti, respektive závažnosti přestupku (tj. materiální znak přestupku) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu.

60. Úřad v této souvislosti uvádí, že závažnost přestupku, která je v šetřeném případě skutečností rozhodnou pro určení výměry pokuty, je obecnou kategorií poměřující rozsah dopadu konkrétního protiprávního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Stupeň závažnosti, tedy společenské škodlivosti přestupku je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen, jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
61. Co se týče posouzení povahy a závažnosti spáchaného přestupku v šetřeném případě, Úřad konstatuje, že postupem obviněného došlo k zasažení právem chráněného zájmu spočívajícího v zajištění řádné a nerušené hospodářské soutěži v transparentním prostředí, když došlo k netransparentnímu stanovení zadávací podmínky části 1 veřejné zakázky, konkrétně konce lhůty pro podání nabídek, kdy v důsledku uvedeného všichni potenciální dodavatelé nemuseli mít postaveno na jisto, kdy skutečně končí lhůta pro podání nabídek, respektive že lhůta pro podání nabídek je ve skutečnosti delší, než se mohli dozvědět v primárním informačním zdroji – Věstníku veřejných zakázek, a na základě této skutečnosti mohlo dojít k jejich rozhodnutí nabídky nepodat. Jinými slovy, co se týče následků spáchání přestupku dle výroku I. tohoto rozhodnutí, obviněný spácháním šetřeného přestupku mohl na straně dodavatelů přivodit pochybnost, do kdy mohou podat svou nabídku, a v konečném důsledku i nezajem o účast v zadávacím řízení, když by v kratší lhůtě uvedené ve Věstníku veřejných zakázek svou nabídku nestihli řádně a včas zadavateli podat. Obviněný tedy v daném případě nezákonným postupem mohl omezit okruh potenciálních dodavatelů veřejné zakázky, resp. negativně zasáhnout do konkurenčního prostředí v daném tržním odvětví. Přitom nelze vyloučit, že nabídka jiného potenciálního dodavatele mohla být pro obviněného ekonomicky výhodnější, a tudíž že mohlo dojít k nehospodárnému výdeji veřejných prostředků.
62. Úřad v šetřeném případě shledal polehčující okolnost, a to skutečnost, že obviněný po uzavření kupní smlouvy na plnění části 1 veřejné zakázky v návaznosti na zjištění svého pochybení uzavřel s vybraným dodavatelem dne 6. 1. 2020 dohodu o zániku závazku z uvedené smlouvy, a to ještě před započatím plnění z této smlouvy, přičemž následně obviněný zahájil ve vztahu k plnění odpovídajícímu části 1 veřejné zakázky nové zadávací řízení, tudíž se dodatečně snažil co nejvíce odčinit následky svého předchozího nezákonného postupu, ač nelze konstatovat, že tyto by byly uvedeným postupem zcela zhojeny (k tomu blíže viz výše).
63. Žádné další polehčující ani přitěžující okolnosti v posuzovaném případě Úřad neshledal.
64. Přestože po zvážení všech okolností šetřeného případu Úřad posoudil závažnost přestupku v šetřeném případě jako nízkou, společenská škodlivost, tj. materiální znak zkoumaného přestupku byl bezesporu dovozen.
65. Úřad dále konstatuje, že při stanovení konkrétní výše sankce má povinnost zohlednit rovněž dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku a samotným potrestáním obviněného za jeho spáchání (v této souvislosti Úřad poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně

č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015). Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě byl přestupek obviněným spáchán dne 8. 7. 2019 (tedy před cca 4 lety), zohlednil Úřad i časovou prodlevu, která nastala mezi spácháním přestupku a okamžikem jeho potrestání, jako natolik významnou, že v jejím důsledku bylo možné pokutu uloženou obviněnému snížit.

66. Vycházejí z konstantní rozhodovací praxe správních soudů (např. rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009) se Úřad dále zabýval tím, zda přestupek, za nějž je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného, resp. zda se obviněný nedopustil projednávaného přestupku dříve, než bylo vydáno rozhodnutí, jímž mu byla uložena pokuta za spáchání jiného přestupku.
67. Úřad konstatuje, že neshledal, že by se obviněný dopustil jiného přestupku, který by byl s právě projednávaným přestupkem v souběhu.
68. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného. Ze schváleného rozpočtu obviněného na rok 2023 Úřad zjistil, že obviněný v roce 2023 hospodaří s plánovanými rozpočtovými výnosy ve výši 1 462 889 000 Kč, přičemž tato výše zůstala nezměněna i v mezidobí od vydání příkazu do doby vydání tohoto rozhodnutí. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k finančním prostředkům, kterými obviněný disponuje, považovat za nepřiměřeně zasahující ekonomickou situaci obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).
69. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mj. splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Stanovená výše pokuty podle Úřadu dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.
70. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
71. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 375417721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – k uložení úhrady nákladů řízení

72. Podle § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.
73. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
74. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
75. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle

citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

76. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
77. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu zřízený u pobočky České národní banky v Brně, číslo účtu 19-24825621/0710, variabilní symbol 2023000513.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží:

Masarykova univerzita, Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy